The Tamil Zenana & School Magazine.

மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்"—ஔவையார்

Vol. XVII | Madras January & February 1915. | No. 1&2

புத்தகம் 17 | சென்னை: ஜனவரி, பிப்ரவரி மீ 1915ளு | இலக்கம் 1&2

தமிழ் வசனகாவிய சரித்திரம்.

தமிழ் மொழியில் வசன நூல்கள் எப்போது உண்டாயின என்பதைப்பற்றி சற்று ஆராய்ந்து, வசன நூல் சரிதையைக் கவனித்து, தற்காலத் தமிழ் வசன நூலின் தன்மையையும்பற்றி சற்றுக் கருதுவோம்.

எல்லா தேச பாஷைகளிலும் செய்யுள் நூல்களே முதலில் உதித்தன. திருஷ்டாந்தமாக இங்கிலீஷ் பாஷையில் பியூவுல்ப், சாசர் முதலான நூல்கள் 7 முதல் 14-ம் நூற்றாண்டு வரையில் விளங்கின. 16-ம் நூற்றாண்டில்தான் வசன நூல்கள் பெரும்பாலும் வழக்கமாயின. அதைப் போலவே நந்தமிழ்ப்பாஷையிலும், சரித்திரத்திற்குப் பூர்வகாலங்களிலும், கி. பி. பல நூற்றாண்டுகளிலும் வசன நூல்களே அரிதாயிருந்தன. புலவர்கள் பாடல்கள் பாடுவது உரிமையுமன்றி கவுரவமுமாயிருந்தது. மேலும் எழுதிவைப்பதற்கு அக்காலப் பனையோலை யேட்டுகளுக்கு வசனம் லாயக்கல்லாமலிருந்தது. அச்சாபீஸும், காகிதம் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் சீமையில் ஏற்பட்டபின்பன்றோ, அங்கு வசனத்தில் நூல்கள் எழுதுவது சாதகமாயும், சவுகரியமாயுமிருந்தது? தமிழிலோ வென்றால் அச்சாபீஸ் 19-ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில்தான் ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்பு காகிதத்தான் வெகு அபூர்வமாகவே இருந்திருக்குமென எண்ணுகிறோம். நகரவாசிகள் தவிர மற்றையோருக்கு காகிதம் வரைரா நூதனமாகவேயிருந்திருக்கலாம். ஆயினும், நமது பாஷையின் சிறப்பு யாதெனில், வசன நூல்கள் சிறுகச்சிறுக 14-ம் நூற்றாண்டு முதல் 18-ம் நூற்றாண்டிலுங்கூட உண்டாகிவந்தன. இது மிகவும் ஆச்சரியமான விஷயம்.

ஆங்கிலத்திலுங்கூட வசன நூல்கள் மத சம்பிரதாயப் பிரஸ்தாபனைகளுக்குக் கருவியாக ஆரம்பித்தது. அவ்வாறே தமிழ் வசனநூல்கள் ஆரம்பத்திலும் பெரும்பான்மையும் மதவிஷயங்களைப்பற்றியே எழுதப்

ப... ன சமணமதம் 7-ம் நூற்றூண்டில் பாண்டிய தேசத்தில் நசிப்பிக்கப்பட்டது முதல், சைவமதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காலங்களிலும், வைஷ்ணவ மதம் உதித்த காலங்களிலும், தமிழில் வசன நூல்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வைஷ்ணவ மதமானது வட மொழியைப் பிரதமமாகக் கொண்டு, தென்மொழியையும் பிரயோகித்ததினால் தேசத்தில் ஊன்றிக்கொண்டது. ஐரோப்பா கண்ட சரித்திரத்திலும், கண்டன மத ஸ்தாபன காலமாகிய 16-ம் நூற்றூண்டில் இவ்வாறே லாத்தின் (Latin) பாஷையில் மதாசாரியர்கள் பெரும்பாலும் எழுதுவதை மாற்றி, தேசபாஷைகளில் தேசவாசிகளுக்கு சிரத்தையுண்டாகுமாறும் மதஞான போதனைகளைத் தேசபாஷையிலேயே பிரசங்கித்தார்கள். வைஷ்ணவ மதத்தாரும் கௌதம பௌத்தர்போல் பாமர ஜனங்களுக்கு எளிதில் விளங்கும்படி மணிப்பிரவாள (கலந்த) நடையில் எழுதினார்கள். உண்மையாகவே, அக்காலத்தில்தான் தமிழ் வசன நூல் முதற்பிறந்தது.

மத்தியகால சரித்திரத்தில் தமிழ் வசன நூல்கள் மத சம்பந்தமான விஷயங்கள் தவிர வேறு விஷயங்களைப்பற்றிக் கிடையாதென நம்பப்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் சாதனங்களின்மையே. ஜனங்கள் வசனம்தான் பேசினார்கள். ஆயினும் நாட்டின் ராஜாங்கங்கள் மாறிக்கொண்டு வந்ததாலும், உள்நாட்டு மன்னர்களுக்குள் தினேதினே ஏற்பட்ட சண்டைக் காரணங்களினாலும், ஜனசமூக வாழ்க்கை ஸ்திரங்கெட்டிருந்தது. ஆயினும் ராஜ்ய பரிபாலன விஷயங்களைப்பற்றி வசன நூல்கள் ஏற்படாதது மிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. கதைகளும், விடுகதைகளும் ஓதப்பட்டனவேயன்றி, எழுதப்படவில்லை. சரித்திர விஷயங்களைபபற்றி வசன நடையில் துறைமுகங்களில் ஐரோப்பியருடன் பழகிய பலர் எழுதியிருக்கலாமென சம்சயிக்கிறோம். உதாரணமாக 18-ம் நூற்றூண்டில் பிரென்சு கவர்னர் டூப்ளேயின் துபாஷாய் விளங்கிய அநந்தரங்க பிள்ளை அவ்வாறு தினசரிக்குறிப்புகள் தமிழில் எழுதிவைத்திருந்தார். இவ்வாறே நகரவாசிகள் எழுதியிருந்ததெல்லாம் எங்கு காணமற்போயினவோ அறிகிலோம்.

19-ம் நூற்றூண்டின் ஆதியிலேயே தமிழகத்தில் ஆங்கிலேய அரசாட்சி ஸ்திரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஜனசமூகத்திற்கு இளைப்பாறவிடுதி கிடைத்தது. அமரிக்கையான வாழ்வும், சச்சரவின்மையும், நவீன காரண காரியங்களும் ஜனசமூகத்தை சும்மா விடவில்லை. பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நாட்டுபாஷைகளில் கல்வி பயிலவேண்டுவது அவசியமாயிற்று. சில நகரங்களில் மாத்திரம் ஆங்கிலம் தெரிந்த சிலர் வசித்தனர்; நாடோ புதிதாக ஜெயிக்கப்பட்டது. தமிழ்ப்பாஷையின் அபிவிருத்தியைக் கூடியமட்டில் உதவவேண்டியதாயிற்று. ஆங்கில சிவிலியின்க

ளும் தமிழ் முன்ஷிகளிடம் தமிழ் பயின்றனர்; கிறிஸ்துமதம் பரவ அவாக்கொண்ட பாதிரிகளும் தமிழகம் சார்ந்தனர்; முதல் முதல் தமிழ் அச்சுக்கூடம் அவர்கள் ஏற்படுத்தினர்கள்; கிறிஸ்து மத நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பதுடன், எளிய நடையில் தமிழ்வசன நூல்களையும் அவர்கள் இயற்றினர்கள். இத்துடன் தமிழர்கள் சிலரும் தமது பழங்கதைகளையும் புராணங்களையும் மொழிபெயர்ப்பது லாபகரமென வறிந்து அவ்வாறு செய்யப் புகுந்தனர். பஞ்சதந்திரம் முதலிய வசன நூல்களை தாண்டவராயப்பிள்ளை மொழிபெயர்த்தார். இதுதான் தற்காலத்தமிழ்வசன நூற் சரித்திரத்தின் நிதரிசன ஆரம்பம்.

சென்ற 19-ம் நூற்றாண்டின் நாளாக நாளாகத் தமிழில் வசன நூலகள் பல செய்யப்பட்டன. இவ்வகை நூல்களை மூன்றுவகையாகப்பிரித்துக் கருதுதல் வழக்கம். அபூர்வவசன நூல், சார்பு நூல், மொழிபெயர்ப்பு நூல்; ஆகவசன நூலை மூவகையாய்ப்பிரித்துப் பார்ப்போமானல் தமிழ்வசனநடையில் அபூர்வ நூல்கள் மிகச்சிலவேயிருப்பது வெளிப்படும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் பலவுள. ஐதிகங்களும், புராணங்களும் பலவும் செய்யுளிலும் வசனத்திலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள.சார்புநூல்கள் பெரும்பாலும் சம்ஸ்கிருத நூல்களைப்பற்றிய சுருக்கங்களும், பழைய தமிழ்க்காரியங்களுக்கு உரை முதலியன எழுதப்பெற்ற சில நூற்களே. ஒரு நூற்றாண்டு முழுமையும் இலக்கியங்களில் மேன்மைபெற்ற பல மேற்கு சீமை பாஷைகளுடன் பழகியும், அப்பாஷைகளிலுள்ள மேன்மையான நூல்களை மொழிபெயர்க்காததும், அவற்றைப்பின்பற்றி தமிழ் நூல்கள் எழுதாததும் விசனிக்கத்தக்கன.

பாஷாபி விருத்தியேற்பட்டதற்கு பலகாரணங்கள் உண்டு என்பது பாஷையின் சரிதையைப் படிப்பவர்க்கு தெரியும். இதர பாஷைகளிலிருந்து கடன்வாங்குவது ஈனமென்று நினைப்பது தப்பெண்ணமல்லவா? பாஷையின் புஷ்டிக் குறைவை நீக்க, வேறுவகையில்லையே! ஆதலால் மேற்றிசை வசனநூல்களை மொழி பெயர்ப்பதும், அவற்றின் பின்பற்றி சார்பநூல்கள் இயற்றுவதும் தமிழுக்கு நன்மையேயன்றி கேடல்ல!

தற்காலத் தமிழ்வசன இலக்கியத்தின் ஸ்திதி எவ்வாறிருக்கிறது என்றால், சிறுவர் சிறுமியர் பாட புத்தகங்கள், ஆங்கிலச்சிறப்பு நாவல்களின் மொழி பெயர்ப்புகள், தினசரிப் பத்திரிகைகள், மாத சஞ்சிகைகள் ஆகிய இவைகளே. மற்ற இந்திய பாஷைகளிலெல்லாம், சாஸ்திர விஷய ஆராய்ச்சி நூல்களும், இந்துதேச சரித்திர நூல்களும், சிறுகச்சிறுக ஆங்கிலத்தினின்றும் மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. பெங்காளி பாஷையிலும், மாராட்டி, ஆந்திர பாஷைகளிலும், (Original) புதிய வசன நூல்களைத் தவிர, அப்பாஷாபிமானிகள் மேற்றிசையோ

ரால் எழுதப்பட்ட சாஸ்திர ஆராய்ச்சி நூல்களையும் மற்றைய சரித்திர நூல்களையும், நவீனங்களையும் தீவிரமாய் தத்தம் தேச பாஷையில் மாட்டி தத்தம் தேசாபி மானிகட்கும் பாஷாபி மானிகட்கும் எளிதிற் புகட்டுகின்றனர். தென்இந்தியாவில் மாத்திரம் தமிழுலகில் பாஷாபி மானங்குன்றி, தமிழ்ப் பாஷையே ஏளனமாகத்தோன்றுகிறது. மற்ற நாட்டுப் பாஷைகளில் பிறந்து வளர்ந்து பேசுபவர்கள் பாஷாபிமானத்தை விடவில்லை. பெங்காளிகள், மராட்டியர், ஆந்திரர் இவர்கள் சாதாரணமாக தத்தம் சொந்த பாஷையிலேயே ஏறக்குறைய ஆங்கிலமே பேசாமல், ஒருவருடன் ஒருவர் கலந்து பேசுகிறார்கள். தமிழர்களோவென்றால், சதாசர்வகாலமும் தேசபாஷையைப் பிரயோகிக்காமல், நாளாவர்த்தியில், தமிழில் பேசுவதையே மறந்து, பேசநாவெழாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இவ்வாறு பல வருஷங்களாயிருக்கும் நிலைமை, இனி அதிசீக்கிரமாக நன்கு மாறுவதற்கு வேண்டிய உபாயங்கள் யாதாவது உண்டோ என்பதே சந்தேகமாயிருக்கிறது.

ராஜாங்கத்தின் கவனமின்மை ஒருசார், ஜனங்களின் கவனமின்மையொருசார், வயிற்றின் கொடுமை யொருசார், ஆங்கிலத்தினால் உண்டாகும் தனலாபம் ஒருசார்—ஆக இக்காரணங்களினால் தமிழ் நசித்துப்போகும்படியான ஸ்திதியடைந்தது ஆச்சரியமல்ல. நசிக்காமலிருந்தது ஆச்சரியந்தான். இராஜாங்கத்தாரும் தமிழைக் கைவிடக்கூடாது என்று பலநாளாகச் சென்னைச் சர்வகலாசாலையை வற்புறுத்துகிறார்கள். சர்வகலா சாலையிலோவென்றால் கற்றுக்குட்டிவைத்தியம் நடந்து வருகிறது. சமீபகாலங்களில் தேசபாஷைகளைத்தேற்ற முயற்சி செய்யப்படுகின்றன. இதுவெல்லாம் நல்லகாலந்தான். ஆயினும் நல்ல நூல்கள் ஆக்கப்படாவிடின், இவ்வளவு நன்மையையும் தமிழ் அநுபவிக்க முடியாதே! முதலில் பணக்காரர்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் நிலச்சுவான்தார்களும் தேசபாஷையில் நூல்கள் எழுதுவதற்கு தகுந்த பணவுதவி புரியவேண்டும். தமிழ்ச்சங்கத்தினது ஒரு பாகம்ராஜதானிப் பிரதான பட்டணத்தில் ஏற்படுத்தப் படவேண்டும். புலவர்களுக்கு வசதியான ஸ்தலங்கள் புத்தகசாலை சென்னையில் ஒன்று அத்தியாவசியம். (Original) வாஸ்தவ உரிமை நூல்கள் லௌகிக விஷயங்களைப்பற்றி எழுதுபவர்க்கு இனாம் தரவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் பாடசாலைகளிலெல்லாம் வடமொழியும் தென்மொழியும் ஆங்கிலத்துடன் கூடக்கட்டாயப் படிப்பாகப் பயிலும்படி செய்யவேண்டும். வடமொழியைக் கைவிடின், தென்மொழியின் கதிய தோகதிதான். புதுவார்த்தைகள் உண்டுபண்ணவும், புதுநூல்கள் எழுதுவதற்கும் வடமொழி ஞானம்மிகவும் உபயோகமா யிருக்கும். மேலும் ஆங்கிலங்கற்ற சமுகத்தலைவர்கள் ஐம்பாலியன்றமட்டும் தமிழுலகத்தாரு

வை

க்கு தமிழிலேயே பிரசங்கங்கள் செய்யவேண்டும். ஆங்கிலத்தில் கதையெழுதிப் பேர் பெறும் ஆசையைத்தள்ளி, செந்தமிழில் உரிமை நூல்களும், சார்புநூல்களும், சிரேஷ்டமான மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் ஆங்கிலம் பயின்றவர்கள் இயற்ற முயன்றால் தமிழானது இகழ்ச்சி ஸ்திதியினின்று நீங்கி, தமிழுலகிற்கும், தமிழருக்கும் மகிழ்ச்சியையும் மகிமையையும் கொணரும், என்பது திண்ணம் K.R.இராமகிருஷ்ணய்யர் B.A.,B.L.

ஸ்திரீகளும் தொழிலும்

நிந்தைச் சொற்களுக்கும், குரூரநடத்தைக்கும் உட்பட்டு, வீட்டில் நான்குசுவர் நடுவில் அடைக்கப்பட்டு, தன்னந்தனியே கடும் வேலை செய்து, தினே தினே, வாழ்நாளை வீணாளாக நமது ஸ்திரீகள் கழித்து வருவதை நாம் மனவருத்தத்துடனே உணர்ந்துவருகிறோம். சிறுவயதில் பெற்றோர்கள் முத்திலும், பின்பு கணவனும் அஞ்ஞானமென்னும் இருளில் அடைத்து விடுகிறார்கள். முன்போல நிரக்ஷரகுக்ஷியாய் செய்யா விட்டாலும், அரைகுறை பாஷை நடையில் ஓரிரு கடிதங்கள் புருஷனுக்கு எழுதவும், புள்ளிகுத்தவுமே கற்பிக்கப்படுகிறார்கள். உபயோகமுள்ள அறிவைப்பெற்று கண்ணியமான யாதொரு தொழிலில் அவசியம் தேர்ந்தால் தான் ஆமசக்தியுடைய வளாவதில்லை. தம்குழந்தைகளை மேற்பார்வை பார்க்கவோ, உலகவிஷயங்களை அறியவோ, ஜனசமூகத்திற்கு நன்மை செய்யவோ, போதுமான அறிவும் படிப்பும் அவர்களுக் கேற்படுவதில்லை. புருஷர்கள் அடிக்கடி சொல்வதாவது "ஸ்திரீகள் வீட்டு வேலைகளில் தேவநா சுகத்தோடிருப்பதால், சுயேச்சையாய் சம்பாதிப்பதில் நோக்கமுடையவர்களாயிருப்பதில்லை. வீட்டில் பிரியமாகவும், கண்ணியமாகவும் நடத்தப்படுவதால் உலகத்தில் வெளிச்சென்று வேலை செய்வோமென்பதை கனவிலும் எண்ணுவதில்லை."

கனவிலும் எண்ணாததற்கு காரணம் வீட்டிலடையும் அபரிமிதமான சுகமல்ல. ஆனால் படிப்பில்லாமையும், குறுகிய நோக்கமும், இயற்கையாகவே வளர்க்கபபடாமல் மட்டந் தட்டப்பட்ட கொள்கைகளே ஆதிமூல காரணங்கள். அநுகுணமான தந்நலமதிப்பும், உயர்ந்த அவாவும், எண்ணங்களும் இல்லாமல், தற்காலத்திற்கேற்ற ஓர்புதிய எண்ணமும், அவர்கள் மனதில் உதிக்காமல், மனமொடுங்கி, வாழ்நாள் மூடபக்தியிலும், பழங் கதைகளிலும், வழக்க ஒடுக்கங்களிலும் ஆழ்ந்திருப்பது ஆச்சரியமல்ல.

படிக்கவழியின்யிறிருந்துவருவதற்குமுன் விவாகம் முடித்தேதீரவேண்டும். கைம்பெண்கள் மறுவிவாகம் செய்து கொள்ளக் கூடாது. ஆகையால் விதவைகளாய்ப் போகும்போது, படிப்பில்லாத ஓர் ஏழை ஸ்திரீ, தன் புருஷன் வீட்டிலாவது, தகப்பனார் குடும்பத்திலாவது கடும் வீட்டு

வேலை செய்து நிந்தைச் சொற்கேட்டு இடிப்பட்டு காலத்தை கழிக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள்; அல்லது வயிற்றைவளர்க்க ஓர் குற்றேவல் தொழிலில் அமருகிறார்கள். அந்தோ பாபம்!

இங்கிலாந்தில் ஸ்திரீ சுதந்தரவாதிகளின் சப்தம்கேட்டபிறகு ஜனங்கள் "ஸ்திரீகளின் இடம்வீடே" எனவற்புறுத்துகிறார்கள். இப்பழமொழியை நாம் கண்டிக்க வரவில்லை. ஆனால் தனக்கென்று வீடில்லாத ஓர்ஸ்திரீயின்கதியும், இடமும் எங்கே? வீடுடையவர்கள் எவ்வளவு கொஞ்சம்பேர்! கலியாணம் செய்து கொள்ளாதவர்களுக்கு வீடில்லை. பர்த்தாவை பறிகொடுத்தவர்களுக்கு வீடில்லை. தள்ளப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்கு வீடில்லை. இதோடு பேருக்கு வீடிருந்தும், வீடு வீடல்லாமல் புளிக்காடாய் விளங்கும் துர்பாக்கியமுள்ள ஸ்திரீகள் பலபேர்!

இப்படியானால் தன்னை கண்ணியமாய் காப்பாற்றிக்கொள்ள ஒரு தொழில் கற்றுக்கொள்ள அவள் ஆசைப்பட்டால் அது பாவமா?

சென்னையில் ஓர் விதவாசிரமம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சூப்பரின்டெண்டண்டு 9-ம் வயதில் விதவையான ஓர் ஸதிரீ இப்பொழுது பிஏ. எல். டி. பட்டம் பெற்றிருக்கிறாள். முப்பத்தாறு பாலிய விதவைகளை தமது சகோதரிகளுக்கு பிரயோஜனமான கண்ணியமுள்ள ஓர் தொழிலுக்குப் பயிற்சி செய்து வருகிறார். இருண்ட மேகத்தில் இது ஒரே மின்னல் வெளிச்சம். ஒன்றும் இல்லாதிருப்பதற்கு இது சிரேஷ்டந்தான். பல பெண்கள் கண்ணும் கண்ணீருமாய் நிற்கும்வரையில் தேசம் முன்னேற்றமடைவது கஷ்டம். தேசாபிமானிகள் உதவிசெய்ய முந்துங்கள்.

கே. வி. சுப்பிரமணிய அய்யர், பீ. ஏ.

விவசாயத் தொழில் கான்பரென்ஸின் திறப்புதினக் கொண்டாட்டம்.

சென்ற டிசம்பர்மீ 14வ ஸெய்ன்ட்ஜார்ஜ்கோட்டை கவுன்ஸில் சேம்பரில், விவசாயத்தொழில் கான்பரென்ஸ் கூடியபொழுது பல கவர்ன்மெண்டு ஆபீஸர்களும் ராஜதானியைச் சேர்ந்த பலதொழில், வியாபார மெம்பர்களுமாக 60 பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். அந்த 60 பேர்களில் சென்னை வியாபாரச் சங்கங்களின் மெம்பர்கள் 20 பேர்கள், மற்ற 40 பேர்கள் வெளிஜில்லாக்களிலிருந்து வந்த நிலச்சுவான் தார்களும் ஜெமீன்தார்களும், பருத்தி, வேர்க்கடலை வியாபாரிகளு மாவார்கள். H. E. கவர்னர் சபா நாயகராக வீற்றிருந்து இந்தக் கான்பரென்ஸைத் திறந்து வைத்தார். ஆனரெபில் மிஸ்டர் A. G. கார்டியூவும் வந்திருந்தார்.

கவர்னரின் பேச்சு:—"விவசாயம், தொழில் இவ்விரண்டின் அபிவிருத்தியின்பொருட்டு கவலைகொண்டிருக்கும் சென்னை கவர்ன்மெண்டைச் சே

ர்ந்த சில உத்தியோகஸ்தர்கள் மேற்கண்ட கான்பரென்ஸுக்கு வரத்தயாராக இருக்கிறோம் என்று அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருந்தபடியால் அவர்களுடன் வேறு பல கனதனவான்களும் வருவதாயுக்தமாகுமென்று நினைத்து உங்களுக்கு வரவழைப்புக் கடிதங்களை யனுப்பினேன். அந்த வரவழைப்புக் கிணங்கி நீங்கள் வந்திருக்கிறதைக் கண்டு நான் நிரம்ப சந்தோஷப் படுகிறேன். இவ்விதக் கான்பரென்ஸ் இதுவரையிலும் இந்த ராஜதானியில் கூடினதேயில்லை. சென்ற 8 வருஷங்களாக கவர்ன்மெண்டார் விவசாய அபிவிருத்தியைப்பற்றி அக்கரை கொண்டு, அதற்காக ஏராளமாய்ப் பண உதவிசெய்து வருகிறார்கள். விவசாய இலாகா பூர்ணபலம் பெற்று விளங்காவிட்டாலும், அது செய்து வரும் பிரயத்தனங்களினால் பல நன்மைகள் விளைந்திருக்கின்றன. விவசாயத்தில் பயிற்சி யடைந்தவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவர்களைப் பல ஜில்லாக்களுக்கனுப்பி விவசாய விஷயமாய் அவர்கள் விவசாயிகளுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கும்படிச் செய்ததினால், அந்த இலாகா நிரம்ப அபிவிருத்தியடைந்து வந்திருக்கிறது. புது விவசாயவழியை அனுஷ்டித்து வருவதில் விவசாயிகள் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். விவசாய அபிவிருத்தி முறையை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவதானது தேசத்துப் பொருளாதார அபி விருத்திக்குக் காரணம். உங்களால்தான், தேசத்தில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்கள் விற்பனைக்கு உலகத்திலுள்ள மார்க்கெட்டுகளுக்குப் கொண்டுபோகப் படுகின்றன.

மதராஸ் பாங்கி, இருப்புபாதை, ஐக்கியநாணயச் சங்கம் இவைகளின் பிரதிநிதிகள் வரவழைக்கப் பட்டிருக்கிறதானது, பலருடைய ஒத்துழைப்பு அவசியமென்பதைக் காட்டுகிறது.

இவ்விதக் கான்பரென்ஸைக் கூட்ட வேண்டுமென்று, யுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு முந்தியே யோசிக்கபட்டது.”

இவ்விதம் பேசிவிட்டு கவர்னர் பருத்தி வியாபாரத்தின் சரித்திரம் விவசாய இலாகா, தற்கால முறை தற்கால அபிவிருத்தி முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி நீண்டதோர் உபந்நியாசஞ் செய்தார்.

இராஜ பக்தி.

இராஜத் துரோஹிகளின் பயம்.

6-ம் அத்தியாயம்.

‘இந்தமட்டாவது எதுகுலதிலகனைக் குடிசையிலேயே இருக்கும்படி யுக்திபண்ணினோமே’ என்று அமிர்தேசன் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு, மறுபடியும் மாளிகையின் உள்ளே நுழையவே, அங்கே சமையல்காரி

சுந்தரி தன் சாமான்களைச் சித்தமாய் மூட்டைகட்டி வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். அமிர்தேசன் அவளைப்பார்த்து "நீயாவது அம்மாளைப் பார்த்துவிட்டு வந்தாயா?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம் கண்டேன், அவர் சொல்வது விசித்திரமாய் இருக்கின்றது; தான் கட்டிலின்மேல் பிள்ளையார் போல் உட்கார்ந்து இருக்கப்போகிறாளாம், நான் பின்னால் கைகட்டிக்கொண்டு மரம்போல் நின்று இருக்கவேண்டுமாம்!! எப்படி ஐயா!! அந்நிலையில் தாம் மரியாதையாய் அவ்வீரர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு உபசாரம் செய்யப்போகிறாளாம். நன்றாய் இருக்கிறதா இல்லையா? எனக்கு என்னவோ அவர் சொல்வது பிடிக்கவில்லை; என்னத்துக்கு இந்தப் பிடிவாதம்!! ஒருக்கால் அவ்வீரர்கள் கிழட்டு விமலையாரை ஒன்றும் தொந்தரவு செய்யாமல் விட்டாலும், என்னைப் பலவிதமாய்க் கஷ்டப்படுத்தி பரிகாசம் பண்ணுவார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. என்னால் இருக்கமுடியாதப்பா இவ்விடத்தில்—" என்றாள் சுந்தரி.

"சரி, போகட்டும்; மாகவன் எப்பொழுது திரும்பி வருவதாகச் சொல்லிப்போனான்?"

"அவனுக்குத் திரும்பி வருவதாக எண்ணமே கிடையாதே! அது தெரியாதா உமக்கு!! நீர் சொன்னபடி உண்மையாய் விஷயங்கள் நடந்ததா என்று பார்க்க நாளை காலையில் ஒருவேளை வந்தாலும் வருவானும். அங்கம்மாளும் என்னை விட்டுவிட்டு மாதவனோடு ஓடிப்போய்விட்டாள்—"

"ஐயோ இந்தக் கிழவியை வெளிப்புறப்படும்படி சொல்ல என்னால் கூடுமானால் எவ்வளவு நன்றாய் இருக்குமே!" என்று பாதி தன் மனத்துள்ளும் பாதி சமையல்காரியை நோக்கியும் சொல்லிக்கொண்டான். "அவள் எண்ணுகிறபடி அச்சண்டாளர்கள் இக்கிழவிக்கு மரியாதை செய்யப்போகிறார்களா!! இது என்ன அவிவேகம்! மறுபடி ஒருமுறை மேலே போய் நான் அவருடன் பேசவந்து இருப்பதாகச் சொல் அம்மா!" என்றான் அமிர்தேசன் வருத்தத்துடன்.

"போ ஐயா!! போ! உனக்கு என்ன வேலை? பொழுதுபோய் இருட்டாகின்றது; மெத்தையின் மேலும் கீழும் போய்க்கொண்டிருந்து என்ன பண்ணுகின்றது? இஷ்டமிருந்தால் நீயே போய்க்கொள். நான் புறப்படவேண்டும் இங்கிருந்து" என்றாள் சுந்தரி.

"எங்கே போகப்போகிறாய் அப்படியானால்?"

"எங்கயா? பேட்டையிலே ஆட்டக்கார நீலமேக செட்டி வீட்டுக்குத்தான்; அதுவே சுமார் ஒரு நாழிகை வழிக்குமேலே இருக்குமே! மூட்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு போனால் இன்னும் எவ்வளவு கஷ்டம் பார்த்துக்கொள்!" என்றாள்.

"பெண்ணே உன் மூட்டையை நான் தூக்கிக்கொண்டு உன்னுடன் துணைவருகிறேன். நானும் நீலமேகனிடம் வரவேண்டியிருக்கின்றது. என் உதவி வேண்டுமானால் மேலே போய் அம்மாளிடம் சொல்லிவிட்டு வா" என்றான் அமிர்தேசன்.

அவளும் சம்மதித்து ஒரு விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு போய் மாடியில் வைத்து அமிர்தேசனையும் அழைத்தாள். அமிர்தேசன் வெகு வணக்கத்துடன் விமலையார் முன்சென்று "அம்மா இன்னொரு முறை தங்களை அழைக்கவந்தேன். தயவுசெய்து என் வார்த்தையை நம்பி இவ்வீட்டைவிட்டு வந்து விடுங்கள்" என்றான்.

விமலையார் "என்ன பேச்சுப் பேசுகிறாய் அமிர்தேசா! வீட்டைவிட்டு வருவதா? அசாத்தியம்! அசாத்தியம்!! அசையமாட்டேன்! இவ்வீடு முழுவதும் இராஜத் துரோஹிகள் நிரம்பிப்போகட்டும், அப்படியானாலும் நான் நகரமாட்டேன். ஒரு முறைசொன்ன பேச்சு மறுபடியும் மாறுவேன் என்று எண்ணினையோ?"

அமிர்தேசன் "ஆனால் ஒரு விஷயம் தய——"

விமலையார் "பேசாதே: வாய் மூடிக்கொண்டிரும் பிள்ளாய்!! நீ உன் நிலைமை தெரியாமல் பெரிய மனிதர்களிடம் தட்டிப் பேசுகின்றாய்!——'

அமிர்தேசன் "இல்லை அம்மா——"

"இல்லையும் கிடையாது; உண்டும் கிடையாது; நட இவ்விடத்தைவிட்டு; என் எதிரில் நீ இனி வரவேண்டாம்—போ என்றால் என் இன்னும் நிற்கின்றாய்? போய் உடனே அங்கம்மாளை இங்கே அனுப்பு."

அமிர்தேசன் "அங்கம்மாள் முன்னமேயே மாதவனுடன் செட்டிப்பேட்டைக்குப் போய்விட்டாள். சுந்தரியும் போகத்தயாராய் இருக்கிறாள். நான் ஒருவனே இருக்கிறேன், நானும் போய்விட்டால் தாங்கள் தனி—"

விமலையார் "அவர்கள் எல்லாரும் என்னைவிட்டுப்போகவும் தைரியம் வந்து விட்டதா?"

"அவர்களுக்கு இங்கிருக்க தைரியம் இல்லை; அவ்வளவு தான் தாயே அவர்களைக்கோபிப்பதில் பயனில்லை" என்றான் சாந்தமாக.

"சரி; அப்படியானால் நீயும் புறப்பட்டுப்போ! கதவை இழுத்துச் சாத்திக்கொண்டுபோ" என, அமிர்தேசன், இன்னும் அக்கிழவியைத் தனியே விட்டுப்போக மனம் வாராமல் சற்றுத்தயங்கவே, அக்கிழவி "என் வார்த்தையை நீயும் கேட்கமாட்டாயா? போ உடனே வெளியில்" என்றாள் மஹா கோபத்துடன்.

அமிர்தேசன் இனிப்போராடுவதில் பயனில்லை என்று கண்டு, கடைசியாக அக்கிழவிபிட்ட உத்தரவுப்படி கதவையும் இழுத்து மூடிக்கொண்டு, வெளியே வந்தான். நடு முற்றத்தில் சுந்தரி மூட்டையுடன் தயாராய் நின்றாள். தான் முன் அவளுக்கு வாக்களித்தபடி அவளது மூட்டையை வாங்கித்தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு பேட்டையை நோக்கிப் புறப்பட்டனர் இரண்டுபேர்களும்.

நடந்து செல்லும் இருவரும் அரை நாழிகை வரையில் ஒன்றும் பேசவில்லை. பிறகு சுந்தரி "ஐயா அமிர்தேசரே குழந்தைகளுக்கு என்ன கதி! ஐயையோ குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு வந்து விட்டோமே, அங்கம்மாளும் ஓடிப்போய்விட்டாளே! திக்கில்லாமல் திண்டாடுமே! ஏழைக் குஞ்சுகள்!!" என்று துக்கத்துடன் அழுதுகொண்டே கேட்டாள். இது வரையில் தன் உயிரையும் சாமான்களையும் காப்பாற்றவேண்டுமே என்ற பயத்தில் மற்றவர்களைப்பற்றி எண்ணவும், கூடவில்லை போலும் ஏழைச் சுந்தரிக்கு!! இப்பொழுது தனது க்ஷேமம் ஒருவாறு நிச்சயம் ஆனதும், தான் தினமும் அன்னமிட்டு வளர்த்தின குழந்தைகளின் பால் அவள் மனம் சென்று, அவர்களின் க்ஷேமத்தைக் கோருவாள் ஆயினள். குழந்தைகளின் இருப்பிடத்தை ஒருவரிடமும் சொல்ல அமிர்தேசனுக்கு இஷ்டமில்லை. இராஜவிசுவாசியான நரசிம்ம வீரன் குழந்தைகள் உயிரோடு இருக்கின்றார்கள் என்று கேட்டால் விஜ்ஜலனும் அவன் வீரர்களும் அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்துவார்கள் என்று எண்ணி, ஏதோ அந்தஸ்திரீயை அப்பொழுது சமாதானம் செய்ய எண்ணம் கொண்டு, "சுவர்ண விக்ரஹங்கள் போன்ற, பால் வாய்உலராக்குழந்தைகளைப் பார்த்தால் தொந்தரவு செய்வார்கள்!! நீ பயப்படாதே; கருணையில்லாக் காட்டாளும் குழந்தையென்றால் மனம் இறங்குவான்!! சிறுவர்களைக் குறித்து நீ வீணில் மனம் வருந்தாதே!! ஈசனருளால் அவர்களுக்கு ஒரு தீங்கும் விளையாது; நீ நடமுன்னால்" என்று அவளை முன் விட்டுத் தான் பின்னே நடந்து சென்றான். பிறகு இருவரும் ஒருவர்த்தையாவது பேசாமல் நீல மேகன் கடைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மாளிகைக்குத் தீ மூட்டியது

7-ம் அத்தியாயம்

நீலமேகச் செட்டியாருக்கு 50 வயது இருக்கலாம்; அவ்வூரில் பல சரக்குக் கடைவைத்து இருக்கின்றவன். அபினி, கஞ்சா, நாட்டுச்சாராயம், இவைகளும் இவனிடத்தில் கிடைக்கும். இத்துடன் வழிப்போக்கர்

களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப் பக்கத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தலும் வைத்துக் கொண்டிருந்தான். தண்ணீர்ப்பந்தலில் ஜலம் குடிக்கும்போது சிற்றுண்டிகள் ஏதாவது ஜனங்களுக்கு வேண்டியிருந்தால், அவர்களின் கஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்ய அவன் மனைவி அவ்விடத்திலே ஒரு பக்ஷணக்கடையும் வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். நல்லமத்தியான வேளையில் அவ்வழிச்செல்வோர், நீலமேகன் தண்ணீர் பந்தலில் நுழைந்து, கைமேல் காசுகொடுத்தாவது, கடன்சொல்லியாவது இரண்டுகாசுக்கு சுண்டல், வடை, முறுக்கு, இவைகளை வாங்கித்தின்று, ஒரு படிஜலத்தையும் குடித்து ஏப்பம் விட்டபின், ஒருகாசுக்கு பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணும்பு வாங்கிமென்று கொண்டு போவது சர்வசாதாரணம். 40 வயதுள்ள அப்பெண்மணிக்கு பக்கத்து கிராமம் 18 லும் பழகின ஜனங்கள் உண்டு. ஒவ்வொருவருக்கும்—ஆண், பெண், எப்பாலாயினும் சரி—ஒரு புன்சிரிப்பும், ஒருதலையசைப்பும், ஒரு நல்லவார்த்தையும், தயாராய்வைத்து இருப்பாள். குழந்தைகள் என்றால் அவளுக்கு மிகப்பிரியம். குழந்தைகளுடன் யாராவது கடையில் நுழைந்து விட்டால்போதும்; தாய்தகப்பனைக் கேளாமலே ஒரு முழுமுறுக்கை எடுத்து அக்குழந்தையின் கையில்கொடுத்து விடுவாள். அக்குழந்தை பாதிக்குமேல் தின்றபிறகுதான் அதை இடுப்பிலிருந்து கீழேவிடுவாள். மீதியுள்ள பாதியைத்தின்று கொண்டு தாயாரிடம் போகும்போதுதான் அவளுக்குக்கையை விட்டுக் காசுகொடுக்க வேண்டுமென்பது தெரியும். மிகக் களைத்தவர்களுக்குத் தெளிவும், இன்னும் பலவகையான பானங்களும் தக்கவர்க்குத் தக்கபடி சமர்ப்பணம் செய்வாள் அம்மாது சிரோன்மணி. இரவில் பல சரக்குக்கடை சாத்திவிட்டால் வீட்டுப்பெரிய முற்றத்துக்கே பக்ஷணக்கடை வந்துவிடும். முணுக்கு முணுக்கென்று எரியும் விளக்கு வெளிச்சத்தில் தலையாரி குருவவீரனும், தாசன் நாகண்ணனும், தப்புக்கொட்டி மல்லனும், இன்னும் இவ்வகையான ஊர் மஹா ஜனங்களும், அஸ்தமித்து 10, 15 நாழிகைவரையில் அம்முற்றத்தில் சபைகூடி விடுவார்கள். இரவில் பொழுதுபோக்க அவ்வூர் ஏழை ஜனங்களுக்கு நீலமேகன் கடையே தக்கவிடமாய் அமைந்தது.

இத்தகைய லக்ஷணங்கள் பொருந்திய வீட்டில் அமீர்தேசனும், சுந்தரியும் நுழைந்தனர். ஒருமூலையில் மூட்டையை இறக்கி வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தான் அமீர்தேசன். 'படபட' வென்று குதிரைகளின் காலடிகள் ஓசைப்பட்டன. ஒரு நொடியில் குதிரைவீரர் கடைமுன் வந்து நின்றனர். நின்றவுடன் சற்றும் ஆலோசனை செய்யாமல் நேரே எல்லோரும் குதிரைவிட்டிறங்கி மாப்பிள்ளைகள்போல், முற்றத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டனர். நீல மேகன் கடையில் கூடும் சபை அவ்வளவு பலமாய்

இல்லை அன்றைய தினம். அமிர்தேசனுக்குத் தான் முன் மாலைப்பொழுதில் வனத்தில்கண்டதளம் இதுவே என்பது விளங்கிற்று. ஏனெனில்'கோடாலிக்காம்பும்' அவ்வீரருள் ஒருவனாய் இருந்தான். அவ்வீரர்கள் சிறிதும் ஸங்கோஜப்படாமல் செட்டியாரிடமிருந்து தங்களுக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் வாவழைத்துக் கொண்டார்கள். செட்டியார் மனைவியுடனும், இன்னும் மற்ற ஸ்திரீகளுடனும், முக்கியமாய் சமையல்காரி சுந்தரியுடனும், பலநாள் பழகினவர்கள்போல் கேலியாகவும், அன்பாகவும், பேசிக்கொண்டிருந்தனர். உண்பன உண்டபின், 'போர்வீரப் பெசாசு' களுக்குப் பானம் சமர்ப்பித்தான் நீலமேகன். இந்த ஆபாசங்களைப் பாராமல், தன் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு குடிசைபோய்ச் சேரலாம் என்று, அமிர்தேசன் 'நல்லவனுக்கடையாளம் சொல்லாமல் போவதென்றபடி' மெதுவாய் எழுந்து நழுவப்பார்த்தான். நடவில் காவல் வைத்திருந்தபடியால் வழியில்லை வெளிப்புறப்பட; வீட்டின் பின்புறத்திலும் அவ்விதமே போர்வீரர் காவல் கார்த்துக்கொண்டு நின்றனர். வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுவது அசாத்தியம் என்று அறிந்ததும் மறுபடியும் அமிர்தேசன் அவர்களிடையில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டான். சில நிமிஷம் கழித்து அவ்விடத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு வந்த சௌடவேலன் அமிர்தேசனை இன்னான் என்று அறிந்து கொண்டு அவனிடம் பேசவந்தான். அவனிடம் தெரியாதவன் நடிப்பது ஆபத்துக்கு இடமாகும் என்று எண்ணி, அமிர்தேசன் அவன் கேட்டகேள்விகளுக்கு எல்லாம் சரியாகவே கவனமாய் பதில் உரைத்தான். சகஜமாய் மாளிகையைப் பற்றிப் பேச்சுப் பிறக்கவே அமிர்தேசன் "ஆம் அதிர்ஷ்டஹீனரான நாசிம்மவீரன் குழந்தைகள்தான் இப்பொழுது மாளிகையில் இருக்கின்றார்கள். பாவம்! தாய் தந்தையர் இல்லாப் பரதேசிகள்!! என்ன செய்வது தெய்வச்செயலுக்கு!!" என்றான். அப்பொழுதே விமலைபாரையும் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தவனைப், அவனைத்தப்புவிக்க இன்னுமொரு யுக்தி செய்ய எண்ணி "நீங்கள் எல்லாரும் மாளிகைக்குப் போகிறீர்கள் என்பதும், எதை நாடிச் செல்லுகிறீர்கள் என்பதும், நாடிய பொருள் கிடைப்பின் உங்களுக்கு என்ன இலாபம் கிடைக்கும் என்பதும், என்காதில் பட்டன. அவையெல்லாம் சரியே. ஆனால் சௌடப்பா ஒரு குறிப்புச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஒருவேளை நான் சொல்வது தப்பாய் இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஏன்? ஆயினும் நீ நம்பாளவன்; உனக்குக் கிடைத்தால் நமக்குக் கிடைத்ததுபோல். ஒரு இரகசியம், காதோடுசொல்லுகிறேன். ஆனால் நிச்சயமில்லை தப்பாய் இருந்தாலும் இருக்கலாம்; ஏன்?"

சௌடவேலன்:—"என்ன அண்ணே, அது என்ன? சொல்லப்பா சீக்கிரம் சொல்லு; தப்போ சரியோ இருந்து சாகிறது; சொல் சங்கதியை.

இரகசியமானாலும் பயப்படாதே; என்னிடம் என்ன பயம் சொல்லு அண்ணே” என்று தபிக்கிறான்.

“தம்பி சௌடப்பா நீ மாளிகைக்குப் போனாய் ஆனால்,—” “ஹா” சொல்லு அண்ணே—

“தம்பி நீ போனால் தான் சொல்லுகிறேன்; போனால் அங்கே—தேடினால், அங்கே ஒரு கிழவியை, என்ன தம்பி கிழவி—இல்லாவிட்டால் கிழவியைப் போல் ஒரு உருவத்தைக் கண்டால், தெரியுமா தம்பி, கண்டால் உடனே பிடித்துக்கொள், தெரிந்து கொண்டாயல்லவா? அதுதான் இரகசியம்!! கண்டால் பிடித்துக்கொண்டு குதிரைமேல் ஏற்றிக்கொண்டு ஒரு நொடியில் இங்கே கொண்டுவந்து விடு; நான் சொல்வது விளங்குகின்றதா?” என சௌடப்பன் சிரித்துக் கொண்டும், தலையை அசைத்துக்கொண்டும் அமிர்தேசனைத் தழுவிக் கொண்டான்.

வீரர்களெல்லாம் தத்தமக்கு வேண்டிய உணவுகளைத் தின்று பானங்களைக் குடித்தபின் அவ்விடமிருந்து புறப்படச் சித்தமானார்கள். வீரதலைவன் குதிரையேறிப் புறப்படும்படி உத்தரவு கொடுக்கவே எல்லாரும் கிளம்பினார்கள். அமிர்தேசனும் சற்று நிதானித்து அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தான். மாளிகையை நெருங்கினதும் அதைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள். ஒரு நொடியில் பந்தங்களும் சுழுந்துகளும் பிரகாசித்தன. அரை நாழிகைக்குள் மாளிகையின் நாற்புறத்திலிருந்தும் அடர்ந்த புகை கிளம்பிற்று. கடைசியாக அக்னிச்சுவாலை கீழ்ப் பாகங்களிலிருந்து மேல் கிளம்பிற்று. சிறிது நேரத்தில் அவ்வனாந்தரமெல்லாம் அக்னிச் சுவாலையால் பிரகாசிப்பதாயிற்று. “சரி எல்லாம் ஆய்விட்டது. இனி குடிசைக்குப் போவோம்” என்று பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு அமிர்தேசன் குடிசியை நோக்கிப் புறப்பட்டான். அப்பொழுது ஒரு குதிரை நாலுகால் பாய்ச்சலாய் ஓடும் சப்தமும், குய்யோ முறையோ, என்று ஒரு ஸ்திரீயின் அலறும் சப்தமும் கேட்டன. ஒரு நொடியில் சௌடவேலன் விமலையாளைத் தன் பின்னால் குதிரைமேல் வைத்து கெட்டியாய்க்கட்டிக் கொண்டு பறந்தோடுவதையும், அந்த அம்மாள் தன்னால் கூடியமட்டில் உதைத்துக் கொண்டும் அடித்துப் பிடுங்கிக்கொண்டும் போவதையும், கண்டான்.

இதைக் கண்டதும் அமிர்தேசனுக்குத் தன்னையறியாமல் சிரிப்பு வந்து விட்டது. தன் யுக்தியால் இக்கிழவியின் உயிரைக் காப்பாற்ற முடிந்ததே என்று அவனுக்கு சந்தோஷம். சௌடவேலனுக்கோ, இப்பெண்மணியே பெண்வேஷம் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் தைலப்ப மஹாராஜன் என்று நிச்சயமாயிற்று ஆகையால் தனக்குத்தான் இனாம் கிடைக்கப்போகிறது என்று எண்ணிக்கொண்டு தன்னால் கூடியமட்டும் வேகமாய்ப் பறந்தோடினான்.

வேங்கட்ட சுப்பிரமணிய சர்மா.

கடல் பஞ்சு.

SPONGE.

கடல்பஞ்சு என்பது ஒரு செதில்னால் அமைக்கப்பட்ட பிராணி அன்று. பல செதில்களினால் அமைக்கப்பட்ட பிராணி.

மேல்தோலென்றும் உள்தோலென்றும் பிரிவினை உண்டு.

மேல்தோல் ஸ்பரிசத்துக்கும் உள்தோல் அன்னபானாதிகளை உட்கொள்ளும் பொருட்டும் யேற்பட்டிருக்கிறது.

கடலில் தரைமட்டத்தில் பாறைகளில் ஒட்டி வேரூன்றி முளைக்கும் ஒரு விதப்பூண்டு போலிருக்கும். இத்தேக அமைப்பால் பவழப்பிராணி ஒத்திருக்கிறது.

கடல் பஞ்சுக்கு தேகமுழுமையும் பொத்தல்கள் உண்டு. உட்தோலில் அமீபாபோன்ற செதில்கள் உண்டு.

அவைகளில் சில பெரிய துவாரங்களாகவும் இருக்கும். சிறு துவாரத்தின் வழியாக உள்ளே நீரை ஏற்றுக்கொண்டு பெருந்துவாரத்தின் வழியாக நீரை வெளியேவிடும். மத்தியில் ஒரு இடவெளி உண்டு. அதுதான் ஆகாரத்தையும் பிராணவாயுவையும் உட்கொள்ளவும் மலங்கழிக்கவும் இடமாக இருக்கிறது.

இது உட்கொள்ளும் ஆகாரமே. இது தாவரவர்க்கமல்ல. பிராணிவர்க்கமென்பதற்கு சாக்ஷியாயிருக்கிறது.

கடற்பஞ்சுப் பிராணியின் தேகத்துக்கு வலுக்கொடுக்கும் பொருட்டு நார்போன்ற பதார்த்தம் உள்ளே உண்டாகிறது. அதுதான் கடைசியில் அலசியெடுக்கும்படியான பஞ்சு. இந்த உறுதியான நார்பதார்த்தம் இல்லையாகில் வெறுந்தோலாக சுறுங்கி கடலில் நிற்கமாட்டாமல் நிலை குலைந்துவிடும். கடல் பஞ்சு என்றால் எல்லாப் பஞ்சுகளும் வியாபாரச் சரக்கு ஆகாது.

மத்தியதரைக் கடலில் சில இடங்களில் தான் நல்ல விலையுயர்ந்த பஞ்சுகள் கிடைக்கின்றன. பஞ்சினத்தில் ஒருஜாதி நல்ல ஜலத்திலும் வசிக்கும். நம்நாட்டில் சில குளங்களிலும், பெரிய கிணறுகளிலும் பாசம் போல் கற்களை ஒட்டி முளைக்கும். அவைகளைப் பிடுங்கி முகர்ந்து பார்க்குமிடத்து வலைநாற்றம் நாறும். இப்பஞ்சு ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லை. நம் தேசத்து கடல்களில் அநேகவிதம் பஞ்சுகள் வசிக்கின்றன. அவைகள் ஒன்றுகூட வியாபாரச் சரக்காகும் யோக்கியதை பொருந்தினதாகயில்லை.

என். எஸ். ஜம்புநாதன், B.A., L.T.F., Z.S.

ராஜ சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனைச் செலவு.

"காலஞ்சென்ற 7-வது எட்வர்ட் சக்ரவர்த்தியைப்போல வீட்டுச் செலவுகளில் அவ்வளவு சிக்கனமான எந்த பிரிட்டிஷ் அரசரும் இருந்ததில்லை. என்றாலும் ஏழாவது எட்வர்ட் சக்ரவர்த்திக்கு அவருடைய தாயாருக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்ததைவிட அதிகப் பணம் செலவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது.

விக்டோரியா மகாராணி விண்ட்ஸர் மாளிகையில் வசித்துவந்தபொழுது, அடுப்பு மூட்டுவதற்கு மட்டும் ஒரு நாளுக்கு 500-பவுன் செலவாயிற்றென்று சொல்லப்பட்டது. அத்தொகை உயர்த்திச் சொல்லப்படவேயில்லை. உள்ளபடியே சொல்லப்படுகிறது. விக்டோரியா மகாராணியாருக்குச் சொந்தச் செலவு அதிகமா யிருந்ததில்லை.

விக்டோரியா மகாராணியாரின் அரண்மனையில் அளவுக்கு மிஞ்சின வேலைக்காரர்கள் இருந்து வந்தார்கள். விக்டோரியா மகாராணியார் காலையில் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருந்தவுடனே ஒரு கப்பு கோக்கோ பருகுவதுண்டு; அதற்காக மூன்று ஸ்திரீகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

எட்வர்ட் மகாராஜாவுக்கு சொந்தச் செலவுக்கு அவருடையதாயாரைவிட அதிகப்பணம் வேண்டி யிருந்தது.

விக்டோரியா மகாராணியார் விருந்தினர்களைச் சாப்பாட்டுக்கு ஜாஸ்தியாக அழைக்கும் வழக்கத்தை வைத்துக்கொள்ளவில்லை. எட்வர்ட் சக்கரவர்த்தியோ வருஷம் முழுவதும் விருந்தினர்களை அழைத்த வண்ணமாகவே யிருந்தார். எட்வர்ட் மன்னன், ஒருவருஷத்தில் தம் தாயாரைவிட 10 மடங்கு அதிகமான வெகுமதிகளைக் கொடுத்துவந்தார்.

எட்வர்ட் மன்னன் ஒரு பெரிய வேட்டைக்குதிரையை வைத்திருந்தார். அவருக்கு வேட்டையாடுவதில் பிரியம் அதிகம். அவர் உடுப்பு விஷயத்தில் மற்ற அரசர்களை விட அதிகச்செலவு செய்வார்.

நம் ஜார்ஜ் மன்னர் செலவில் பலவித்தில் தம்பிதாவை ஒத்திருக்கிறார். நம் அரசர் வருஷத்திற்கு 125800-பவுன் சிப்பந்திகளுக்கும் மற்றச்சில்லரைச் செலவுக்கும் பட்டுவாடா செய்கிறார். இத்தொகையில் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலைக்காரர்கள் அரண்மனைக்குச் சப்ளைசெய்யும் வியாபாரிகள், இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் சேர்ந்திருக்கிறது.

நம் அரசருக்கு, குதிரைகளுக்கும், மோட்டார்களுக்கும் வருஷம் ஒன்றுக்கு 20000 பவுன் செலவாகிறது. சமீபத்தில் ஒருவருஷத்தில்

சோப்புக்கு மட்டும் 491 பவுன் செலவாயிற்று. துணிகள் வெளுப்ப தெல்லாம் அரண்மனையிலேயே நடக்கவேண்டும்.

டாக்டர்களுக்கும் மருந்துகளுக்கும் வருஷத்தில் 2700 பவுன் செலவாகிறது. நிலக்கரிக்கும் விறகுக்கும் 1000 பவுன் செலவாகிறது. நம் சக்கரவர்த்தியின் வீட்டிற்கு வருஷத்தில் 193000 பவுன் செலவுக்கு வேண்டியிருக்கிறது.

விக்டோரியா மகாராணியாருக்கு அப்பங்களும் மிட்டாய்களும், லண்டனிலுள்ளவர்கள் தயார்செய்து சப்ளை செய்துவந்தார்கள். எட்வர்ட் மகாராஜா பட்டத்திற்கு வரவே, எல்லாம் மாற்றப்பட்டது. அரண்மனை சமையல் மேற்பார்வை பார்ப்பவருக்கு வருஷத்திற்கு 2000 பவுன் சம்பளங் கொடுக்கப் பட்டது. அவருக்குக் கீழ் பல சமையல் காரர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். அவர்களைக் கொண்டுதான், அரண்மனைக்கு வேண்டிய போஜன பதார்த்தங்கள், அப்பம் முதலியவை அந்த சீப் (Chief) தயார் செய்யும்படி செய்து சப்ளை செய்வார்."

நீராவியின்
வல்லமையை முதலில் அறிந்த கதை
STORY OF A TEA-KETTLE.

யூரோப் கண்டத்தில் ஸ்காத்லாந்து தேசத்தின் மேற்றிசையிலுள்ள க்ரீனக் என்னும் பட்டணத்தில் சாதாரணமான ஒரு வீட்டில் இதற்கு நூறுவருஷங்களுக்கு முன் ஒரு நாள் மாலைநேரத்தில் அவ்வீட்டிலுள்ளவர் குளிருக்குச் சாந்தியாய்த் தேத்தண்ணீர் காய்ச்சிச் சாப்பிட யத்தனித்தார்கள். அவ்வீட்டில் முதிர்ந்த வயதுள்ள ஒரு ஸ்திரீ அங்குமிங்கும் பரபரப்பாய் நடந்துபோய் உண்கலங்களை மேசையின் மீது பரப்பி, ரொட்டிகளைத் துண்டு துண்டாக்கி வெண்ணெயைத் தடவிவைத்தாள். குளிருக்கும் இதமான உஷ்ணமுண்டாக்க நெருப்பு மூட்டம் போட்டிருந்தது. அப்படிப்போட்டிருந்த இருப்படுப்பில் வெந்நீர்க்காகம் ஒன்று வைத்துக் காய்ந்துகொண்டிருந்தது. தீ கொழுந்துவிட்டெரிய அந்தக் காகத்திலிருந்து ஜலம் அதிக சூடேறி சற்றுத் தளபளவென்று கொதிக்கையில், காகத்தின் மூக்கிலிருந்து உஸ்உஸ் என்று நீராவி புறப்பட்டது. மேற்சொன்ன கிழஸ்திரீக்கு இவையெல்லாம் பாராட்டத்தக்க ஓர் அதிசயமாகத் தோன்றவில்லை. நெடுநாளாய் இப்படித்தான் நெருப்பு எரிகிறதும் வெந்நீர் கொதிக்கிறதும் ஆவி எழும்புகிறதும் பார்த்திருக்கிறாள்; இனிமேலும் இப்படித்தான் இருக்கப்போகிறது; ஆகையால் புதுமையொன்றும் அவளுக்குத் தோன்றவில்லை.

அந்த விருத்தை அடுப்பண்டை சென்று குனிந்து, கொதிக்கும் வெந்நீரை ஒரு பாத்திரத்தில் இறுத்து வடி கட்டுகையில், அந்த நெருப்புக்கு எதிரில் அவளுடைய பன்னிரண்டு வயதுள்ள ஜேம்ஸ் என்னுங் குமாரன் ஒரு தாழ்ந்த பீடத்தின் மீது உட்கார்ந்து முழங்காலின்மேல் முழங்கைகளை ஊன்றிக்கொண்டு, இரண்டு கைகளால் கன்னத்தைப் பற்றிக்கொண்டு எரிகிற நெருப்பையும் காய்கிற காகத்தையும் அதினின்று எழும்புகிற நீராவியையும் கருத்தாய் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டு, அதைப் பற்றி ஒரே நினைவாய்ச் சிந்தித்துக்கொண்டு மற்றெல்லாவற்றையும் மறந்திருந்தான். இப்படி இந்தச சிறுவன் நெருப்பின் மீதே கண்ணுயிருக்கையில் தாயானவள் அவன்மீதே கண்ணுயிருந்து, நம்முடைய ஜெம்மியைப் பார்க்கிலும் சோம்பேறிப் பிள்ளை இவ்வுலகத்தில் வேறென்றுண்டோ என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கையில், அயல்வீட்டுக்காரி ஒருத்தி அங்கேவர, அவளைப்பார்த்து: எங்கள் ஜெம்மியினுடைய மனப்போக்கைப் பார், அவன் அந்த நெருப்பண்டை உட்கார்ந்துகொண்டு அந்த வெந்நீர்க் காகத்தையும் நீராவியையும் இமைகொட்டாமல் விழிபிதுங்கப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறன். இப்படிப்பட்ட வீண் பிள்ளையைப் போல் மற்றொருபிள்ளை நீ எங்கேயாவது கண்டதுண்டா அம்மா என்று கேட்டாள். தாயின் கருத்து அப்படியிருநதது. தாய் சொன்னது உண்மைதான்: அந்தப்பிள்ளை பார்த்த பார்வையில் ஒரு விசேஷமிருந்தது. அந்தப் பார்வையின் மூலமாய் அவன் புத்தியால் பார்த்து கனவில் ஏதோ ஒரு பகட்டான அற்புதத்தைக் கண்டு வியக்கிறவனுய் அசைவற்று ஒரே நோக்கமாயிருப்பவன்போல் காணப்பட்டான். காகத்திலிருந்து கொண்டல் கொண்டலாய் வெளிப்படுகிற நீராவி வரவர லேசாய் மேலெழுந்து கனம் குறைந்து விந்தைவிந்தையாய்ச் சுழன்று செல்வதையும், அந்த ஆவி காகத்தின் மேல்மூடியை ஒவ்வொருதரம் கிளப்புவதையும், அப்பொழுது குப்புகுப்பென்று வெளிப்படுகிற ஆவியையும், கிளம்பின மூடி மறுபடி சத்தத்தோடு காகத்தின் வாயில் படிவதையும் இவை முதலான விநோதங்களைக் கறுத்துறப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த நீராவிப்புகையில் ஒரு வல்லமை இருப்பதை அந்தச்சிறுவன் கண்டு கொண்ட மாத்திரத்தில் புதிதான ஒரு நினைப்பு தற்செயலாய் அவனுக்குப் பிறந்தது. அதாவது, காகத்திலிருந்து புறப்படுகிற நீராவியின் முயற்சியைப் பார்த்தால் மனிதன் புத்திசக்திகளால் பஞ்ச பூதங்களைத் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ளலா பென்பதற்கு இது ஒரு அறிகுறியாயிருக்கிற தென்று நினைத்தான்.

அவன் இன்னும் அதைப்பற்றியே வேறுவேருய்ச் சிந்தித்துவருகையில், அதுவரையில் ஒருவர்கண்ணுக்கும் தோன்றுமலும் ஒருவர் அறிந்

து சொல்லாமலுமிருந்த இந்த நீராவிச் சக்தியால் மரக்கலங்கள் சமுத்திரத்தில் காற்றின் உதவியில்லாமலும் பாய்விரிக்காமலும் விரைவாய் இயங்குவதுபோலும், நிர்மானுஷ்யமான காடுகளிலும் மணல் வெளிகளிலும் வண்டித்தொடர் வேகமாய் ஓடுவதுபோலும் அச்சிறுவன் கண்ணுக்குக் கனவில் காணும் காட்சிபோல் தோன்றிற்று. இவ்விதமாய் மனோராஜ்யம் செய்து கொண்டிருக்கையில் தாயானவள் அவனைப்பார்த்து: "ஜெம்மீ! ஜெம்மீ!! இப்படித் திரும்பிப்பார்; தேத்தண்ணீர் குடிக்க இங்கு வந்து உட்காரமாட்டாயா? நீ மறுபடி அந்த நெருப்பையே உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பாயாகில் உன் தலைநோகக் குட்டுவேன்" என்றாள்.

அந்தச் சிறுவன் தன் தாய் கோபமாய்ச் சொன்னதைக்கேட்டு, உடனே எழுந்திருந்து சொன்னபடி செய்தான். அவன் தான் பிற்காலத்தில் 'ஸர்ஜேமஸ்வாட்' என்னும் பேரும் பிரக்கியாதியும் பெற்ற புத்திமான். நீராவியின் சக்தியை மனிதருக்குப் பலவிதத்தில் உபயோகமாகும்படி முதல்முதல் அறிந்து வழிகாட்டினபடியால், இந்த மஹாபுருஷனுக்குத் துரைத்தனத்தார் 'ஸர்' என்னும் பட்டங்கொடுத்து பெருமைப்படுத்தினார்கள். இந்த நீராவியானது நமது உலகத்தைப் புதிய உலகமாக மாற்றிவிட்டதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அது மனிதனுக்குச் செய்யாத காரியம் ஒன்றிருக்கிறதா? அது நெடுநாளைய கப்பல்யாத்திரை சில நாளுக்குள் முடியும்படி அவனைத் துரிதமாய்ப் பெருங்கடல்மேல் ஏற்றிக்கொண்டுபோகின்றது. அவனுடைய ஆகாரத்திற்காகக் கோதுமைமுதலான தானியங்களை அரைத்துக் கொடுக்கின்றது. அதுபருத்திநூலும் பட்டுநூலும் நூற்று அவனுக்கு வஸ்திரம் நெய்து கொடுக்கின்றது. அவனுக்கு இரும்பை உலையிலிட்டுக்காய்ச்சிப் பதப்படுத்தித் தருகின்றது. பயிருகருத் தண்ணீர் இறைக்கின்றது தரையிலும் நீரிலும் பெருஞ்சுமையையெடுத்துச் செல்லுகின்றது. ஆயிரங் குதிரைகளின் பலத்துக்குச் சரியான பலமுடையதாயிருப்பினும் அந்த நீராவியானது யந்திரத்தால் ஒரு சிறுவன் கைக்கு அடங்கவும், சொன்னபடியெல்லாம், செய்யவும், இப்படிக் கீழ்ப்படிந்து பணிவிடை செய்கின்றது. மனிதனுடைய சுகானுபவம் ஏதேதுண்டோ அதையெல்லாம் அது நொடியில் அமைக்கின்றது. சாஸ்திரத்திற்கு வெற்றிக்கொடியான இந்த நீராவியின் சக்தியைப் பற்றிப் பேசினவர்களை பலர் ஏளனஞ்செய்தகாலமும் ஒன்றிருந்த தல்லவா! ஒரு சிறுபிள்ளை அடுப்பு நெருப்பிற்கு எதிரில் உட்கார்ந்தபோது விநோதமாய்ப் பார்த்துக் களித்த சிறு கரகத்தினின்று நூலிழைபோல் வெண்ணிறத்தோடு எழுப்பிய நீராவிப்புகைதானே என்று அற்பமாக நினைத்த நாள்களும் இருந்தனவன்றோ!

பதார்த்த விஞ்ஞான சாஸ்திரமென்பது இன்னும் இளமைப்பருவத்திலிருந்தாலும் இந்தப் பருவத்திலேயே மனிதனுக்கு மேற்சொல்லிய

பெரிய காரியங்களைச் செய்யுமானால், இது யௌவனத்தில் என்னென்ன அற்புதங்களைச் செய்யமாட்டாது! பூர்வத்தில் தோன்றின, இந்தச் சாஸ்திரத்தை விசேஷமாய்ப் பயின்று விருத்தி செய்வார்களல்லவா?

இவ்விதமாய் இங்கிலாந்து தேசம் சாஸ்திர ஞானத்திலும் சிற்பவேலையிலும் மேன்மை பெற்றிருக்கின்றது. இதிலும் மேன்மையானது மற்றொன்றுண்டு. அதாவது அத்தேசம் தெய்வபக்தியிலும் பதிநெறியிலும் தலைமைத்தன்மை பெற்றிருக்கின்றது. தனக்கிருக்கும் குலத்தையும் செல்வத்தையும் உண்மைக்குத் தாரமாய்ப் பயன்படுத்தி தவிக்கிறதினாலே தான் தேவானுக்கிரஹம் பெற்றுச் சமீபத்திலும் தொலைவிலுமுள்ள பல தேசங்கள் சத்துரு பயமில்லாமல் தம்தம் சுகத்தையும், விருத்தியையும், சுவாதீனத்தையும் மேற்படி தேசத்தினுதவியால் அடையலாமென்று எதிர் பார்க்கும்படியான செல்வாக்குடையதாய் விளங்குகின்றது.

மேற்சொன்ன விருத்தாந்தம் கட்டுக்கதையல்ல; ஜேம்ஸ் வாட் என்பவன் 1736-ஹுல் ஜநித்தவன். அவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது வயதில் இந்த நீராவியைப் பற்றிய விருத்தாந்தம் நடந்தது. அவன் மேற்சொன்னபடி ஸ்காத்லாந்தில் க்ரீநக்கப் பட்டணத்தி லுள்ள அல்ப வியாபாரியின் குடும்பத்தில் பிறந்துவளர்ந்தவன். அசைப்புத்தகமும் கிறிஸ்து வேதப்புத்தகமும் தவிர வேறுபுத்தகங்களைப் படித்தவனல்ல; ஆயினும் நுட்புத்தியும் பேரறிவும் ஒரே தேசத்துக்காவது ஒரே காலத்துக்காவது உரியனவல்லவே. எந்தத் தேசத்திலும் காலநியதி யில்லாமல் அவை தோன்றலாமல்லவா. பூர்வத்தில் ஹிந்துதேசத்தில் காளிதாஸனும், க்ரீஸ் தேசத்தில் ஹோமரும் மஹாகவிகளாய்த் தோன்றி யிருந்தனர்; அப்படியே இங்கிலாந்து தேசம் இக்காலத்தில் மில்டன் என்னும் கவிராஜனைப் பெறவில்லையா? அலெக்ஜாந்திரியாவில் முற்காலத்தில் ஒரு மஹாவீரன் உண்டாய் பல வெற்றிகளைப் பெற்றானென்று சிறப்பித்தால், ஸ்காத்லாந்திற்கு ஜேம்ஸ் வாட் என்னும் அதிமேதாவி தோன்றி உலகத்தைப் புது உலகமாக மாற்றினதைச்சிறப்பித்துச் சொல்லலாமே. ஜநவிநோதினி.

——

மிஸ்டர் கொகலேயின் மரணத்தைப்பற்றி ஸ்ரீதாதாபாய் நௌரோஜி.

மிஸ்டர் கோகலேயின் மரணத்தைக் கேட்டு ஸ்ரீதாதாபாய் நௌரோஜி துக்கப்பட்டு அடியிற்கண்ட கடிதத்தை சமாச்சாரப் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி யிருக்கிறார்;—கோகலே இறந்துபோய் விட்டார். இந்த சமாச்சாரத்தை நண்பர் ஒருவரிடமிருந்து கேள்விப்பட்டேன். பாரத

மாதாவுக்கு நேரிட்டிருக்கும் சோகத்திற்கும் நஷ்டத்திற்கும் அளவில்லை. நான் இதைவிட அதிகமாகச் சொல்லக்கூடியது வேறென்ன இருக்கிறது? என் அருமை கோகலேயினால் இந்தியாவுக்கு இன்னும் எவ்வளவோ கைங்கரியங்கள் செய்யப்படும் என்று நான் எண்ணியிருந்த எண்ணமெல்லாம் வீணாய்ப் போயின. என்றாலும என் மனம் ஆறுதல் அடைவதற்கு ஒரு வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய மரணம் இந்தியர் எல்லாருக்கும் பெரிய விசனத்தையும் நஷ்டத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கிறது. பாரத மாதாவுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டிருந்ததையும் அவர் செய்திருக்கும் நன்மைகளையும் ஜனங்கள் நன்றாக உணர்ந் திருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் மீது அபிமானம் வைத்திருக்கும் வேறு சிறுவர்கள், அவர் செய்து வந்த மகா கைங்கரியத்தைப் பின்பற்றுவது மல்லாமல், அவர் செய்து முடியாமல் விட்டுப்போன தேச ஊழியக் காரியங்களை மேற்கொண்டு செய்து முடிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இவ்விதமாய் என் மனதில் ஒரு தேறுதலை உண்டாக்கிக் கொண்டாலும், அவருடைய மரணத்தைப்பற்றிய நினைவு என் மனதில் தோன்றின வுடனே, என்னையறியாமல் துக்கம் உண்டாகிறது. அவர் 70-வருஷகாலம் (புருஷ ஆயுசு) ஜீவனோடிருந்திருந்தால் அவர் இன்னும் எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்திருப்பார். அவர் இறந்துபோன துக்கம் என் மனதை விட்டு அகலமாட்டேன் என்கிறது.

காட்டுயானைகளின் உபத்திரவம்.

வங்காள மாகாணத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் பல காட்டுயானைகள் இங்கு மங்கும் திரிந்து, பயிர்பச்சைகளை அழித்து விடுவது மன்றி, பல உயிர்ச்சேதமும் விளைப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்தயானைகளில் ஒன்றோ தன்னைத்தாக்க வருபவர்களை யெல்லாம் வெருட்டு விரட்டி விடுகிறதாம். ஆகவே அத்தகைய கொடிய யானைகளைக் கொன்றுபோடுபவர்களுக்கு ஏற்றவாறு இனாமளிப்பதாக அங்குள்ள அதிகாரிகள் அறிவித்திருக்கின்றனர்.

ஸிந்து நதியில் வெள்ளம்.

ஸிந்து நதியில் திடீரென்று வெள்ளம் புறப்பட் டிருப்பதாய்த் தெரிகிறது. பஞ்சாப்பில் கனமழை பெய்து அந்த நாட்டு ஆறுகளி லெல்லாம் வெள்ளம் புறப்பட் டிருக்கிறபடியால் அவ்வாறுகள் வந்து கலக்கும் ஸிந்து நதியில் இன்னும் அதிக வெள்ளம் புறப்படக்கூடுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அகால ஜலப்பெருக்கால் பஞ்சாப்

மாகாணத்தில் அறுவடையாகும் தருணத்திலிருக்கும் கோதுமை மாகூலுக்குச் சேதம் நேரிடக்கூடுமென்று அஞ்சப்படுகிறது.

யானையும் வைர மோதிரமும் :—அமரிக்கா ஐக்கிய மாகணங்களிலுள்ள சின்சிநெட்டி யென்னும் பட்டணத்தில் ஒரு கனவான் தனக்குப் பழக்கமான ஒரு யானைக்கு நிலக்கடலையைத் தமது கையில்வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த யானை அவர்கையிலிருந்து கடலையைப் பொறுக்கித் தின்றுகொண்டிருந்தபொழுது, அவர் கைவிரலிலிருந்த விலையுயர்ந்த வைர மோதிரத்தையும் பிடுங்கி வாயிற் போட்டு விழுங்கிவிட்டது. மோதிரம் யானைவயிற்றில் எங்கிருக்கிறதென்று அறிவதற்காக அதனை எக்ஸ்ரேஸ், என்னும் ஜோதியை உபயோகித்து பொட்டக்கிராப் படம் எடுத்தார்கள். அப்பொழுது அந்த மோதிரம் யானையின் தொண்டையின் மேலும் கீழும்செல்ல மார்க்கமில்லாமல் இருப்பதாக தெரியவந்தது. உடனே ஒரு மிருக வைத்தியரின் உதவியைக் கொண்டு அம்மோதிரம் யானையின் தொண்டையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. அந்த யானை மிகுந்த கஷ்டமடைந்ததென்று தெரிகிறது. (ஜ—னி.)

விதிஷாவில் ஒரு பூர்வீக தேவாலயம்.

க்வாலியர் சமஸ்தானத்தில் பேஸ்நகரம் என்று ஒரு சிறியடவுன் உண்டு பழையகாலத்துக் சின்னச்சோதனை சாஸ்திர நிபுணர்கள் அதைப் பரிசோதனை செய்ததில் அந்த டவுன் பூர்வகாலத்து விதிஷா என்ற நகரம் என்று கண்டுபிடித்தார்கள். விதிஷா என்ற நகரம் காளிதாஸ மகாகவியால் எழுதப்பட்ட மேகதூதம் என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கி. மு. இரண்டாவது நூற்றாண்டில் அந்நகரில் கட்டப்பட்ட ஒரு கோவிலின் கருடத்துவஜம் ஒன்று கண்டெடுக்கப் பட்டதாகவும் டாக்டர் மார்ஷல் சொல்லுகிறார். கருடத் துவஜத்திற்கு எதிரில் நீளமான சுவர் ஒன்று எழுப்பப்பட் டிருந்ததென்று சூப்ரின்டெண்டண்டு மிஸ்டர். D.R பண்டார்ரா சொல்லுகிறார். கூலி ஆட்கள் கிடைக்காததினால் சோதனை வேலைகள் நிறுத்தப்பட்டன. பழைய காலத்தில் வாசுதேவ ஆலயம் என்று சொல்லப்படும் ஆலயத்தின் இடம் அதுவாயிருக்கலாம் என்று டாக்டர் பந்தர்க்கர் சொல்லுகிறார்.

கும்பகோணம் நாஷனல் இந்தியச் சங்கம்

ஸ்திரீகளின் கூட்டம்.

கும்பகோணம் கவர்ன்மெண்டு காலேஜ் லெக்சரான ராவ் பகதூர் T. சங்கர்ராவின் மனைவியான ஸ்ரீமதி. காமாட்சிபாய், கும்பகோணம் டபீர் கீழ்த்தெருவிலுள்ள அவரது சொந்தக் கிரகத்தில் மேற்கண்ட

சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஸ்திரீ மெம்பர்களுக்கு, போன வியாழக்கிழமை யன்று ஒரு வீட்டுக் கச்சேரியை நடத்தினர். பல ஸ்திரீகள் வந்திருந்தார்கள். விருந்து செய்தவரின் குமாரத்தியான ஸ்ரீமதி. கோதாவரி பாய் வந்த விருந்தினர்களை உபசரித்துப் பேசினர். ஸ்திரீகளுக்கிருக்க வேண்டிய சகல குணங்களிலும் உத்தமமான குணமாகிய கற்பு என்ற குணம் பூர்வகாலத்திலிருந்த நளாயணி முதலிய ஸ்திரீகளிடத்தில் விளங்கி வந்ததற்குக் காரணம் அவர்களின் படிப்பேயாகும் என்று ஸ்ரீமதி ஜானகி அம்மாள் பேசினர்.

இந்திய ஸோல்ஜர்களின் குடும்பத்தாருக்கு உதவி.

அநாதையாய் போகும் இந்திய ஸோல்ஜர்களின் மனைவிகளுக்கும் அந்த ஸோல்ஜர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்மக்களுக்கும் உதவிபுரிவதற்காக யுத்தம் முடியும்வரையில் மாதந்தோறும் 300. ரூபாய் கொடுப்பதாக "மஹாராணி அதிராணியார்" அறிவித்தனர். அந்த உதவியை ராஜப்பிரதிநிதி பேரன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

இந்திய ஸோல்ஜர்களின் அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு உதவி.

இந்திய ஸோல்ஜர்களின் அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை செய்வதற்காக யுத்தம் முடிவடையும் வரையில் ஒவ்வொரு மாதமும் 200 ரூபாய் கொடுப்பதாக மஹாராஜ் அதிராய குமாரர் உதயசந்த மஹதாபம் அவரது சகோதரிகளுக்குப் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய உதவியை ராஜப் பிரதிநிதி மிகுந்தஅன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

பம்பாய் மாணவர்களின் சகோதரச்சங்கத்தின் மிஸ்டர் வாச்சா

பம்பாய் மாணவர்களின் சகோதரச் சங்கத்து மெம்பர்கள் மிஸ்டர் கோகலேயின் குடும்பத்தாருக்குத் தங்கள் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்க மீட்டிங்க் கூடிய சமயம் மிஸ்டர். கோகலேயின் ஆப்த சிநேகிதராகிய மிஸ்டர். வாச்சா அக்கிராசனம், வகித்தார். அவர் அச்சங்கத்து மெம்பர்களுக்குச் சொன்ன புத்திமதி குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனரெபில் மிஸ்டர் கோகலே செய்துவந்த நல்லவேலையை நீங்கள் பாராட்டுவதுண்மை யானல், உங்களுடைய செய்கைகள் அவருடைய செய்கைகளைப்

போலவே யிருக்கட்டு மென்றார். தேச க்ஷேமமாகிய கட்டிடத்தைத தாங்கி நின்ற தூணாக மிஸ்டர். கோகலேயிருந்து வந்தாரென்று மிஸ்டர் வாச்சா சொன்னார்.

ஒரு தேர்ந்த தையற்காரி:—பம்பாய் வாசியான சம்புபாய் என்னும் ஒரு மகாராஷ்டிரப் பெண் பட்டுநுலால் தையல் வேலைகள் செய்து சித்திரங்கள் அமைப்பதிற் சிறந்தவள். இவள் தான் செய்த சில தையல்வேலைகளைச் சமீபத்தில் போய் பாவில் நடந்த பொருட்காட்சிக்கு அனுப்பினாள். இவளது அற்புத வேலைகளின் அழகை மெச்சிய போப்பால்பீகம் மகாராணியார் மிகுந்த சந்தோஷ மடைந்தவராய் இந்தப் பெண்ணை உடனே தந்திவாயிலாய் வரவழைத்து ஒரு தங்கப் பதக்கம் கொடுத்ததோடு தமது உருவம்போன்ற வேலையொன்று செய்து தரும்படியும் உத்தரவு செய்தாராம்.

சென்னை கவர்ன்மெண்டின் தொழில் ஸ்காலர்ஷிப்.

சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் இந்த வருஷம் தங்கள் தொழில் ஸ்காலர்ஷிப்பை சிற்பமும், நகர் நிர்மாணமும் படித்துவரப் பிரியப்படுகிற இம் மாகாணச் சிறுவனொருவனுக்குக் கொடுப்பதாய்த் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். சென்னை வியாபார சபை தென்னிந்தியா வியாபாரசபை, இந்திய வர்த்தகக் கூட்டம், இவைகளின் அபிப்பிராயத்தையும் வேறு சில வியாபாரக் கம்பனிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு அவ்விதம் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்காலர்ஷிப்பைப் பெறவிரும்புவோர் இஞ்சினீரிங் பட்டதாரிகளா யிருக்கவேண்டு மென்றுஞ் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இதெலலாம் சரிதான். ஸ்காலர்ஷிப்பைப் பெற்றுச் செல்லும் இந்தியச் சிறுவர் சில நிர்ப்பந்தங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டியிருக்கும். அவைகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு வாசித்துவிட்டு வந்தபிறகு பட்ட கஷ்டத்துக்குச் சரியான ஊதியங் கிடைக்குமென்ற நிச்சயமுண்டானல் நலமாயிருக்கும்.

படிப்பு

"ஸ்திரீகள் கல்வி கற்றிருந்தால் தான் இந்தியாவில் படிப்பு அபிவிருத்தியடையும். சிறிய பிள்ளைகள் தாயாரால்தான் நல்ல படிப்பையும் நல்லொழுக்கத்தையும் அடையவேண்டி யிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு சுத்தமாயிருக்கும் வழி, வீட்டுக் காரியங்களைத் திறமையாய் நடத்தும் உபாயம், சிக்கனமாய் ஜீவனஞ்செய்வதற்கு வேண்டிய வழி குழந்தைகளை காப்பாற்றும் வழி முதலியவைகளைப் பற்றிப் போதிக்கும் படிப்புமட்டும் தெரிந்தால் போதுமானது. அவர்களுக்கு வரையறையுள்ள சுதந்தரம்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

கைம்பெண்களுக்கு மருத்துவச்சித் தொழிலையும், நர்ஸ் தொழிலையும் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஸ்கூல்கள் அவசியம் வேண்டும். பூர்வகாலத்தில் கைம்பெண்கள்தாம் மேற்கண்ட தொழில்களைக் கற்று உலகத்திற்குப் பிரயோஜனமான காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள்.

“மடாதிபதிகளும், ஜெமின்தார்களும், வியாபாரிகளும் பண உதவி செய்தால், மேற்படி விஷயங்களைத் தமிழிலும் இங்கிலீஷிலும் கற்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஸ்கூல்களை ஸ்தாபித்து நடத்தி வரலாம். அவ்வித ஸ்கூல்களை நடத்துவதற்கு கவர்ன்மெண்டாரின் உதவியை நாடவேண்டியதில்லை” என்று சித்தூர் கான்பிரஸ்ஸில் மிஸ்டர் S. சீனிவாசய்யங்கார். பேசினார்.

உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றமும் ஏழைகளுக்கு உதவியும்.

பஞ்சாப் மாகாணத்தில் உணவுப் பொருள்கள் அதிக விலைக்கு விற்பதால் ஏழை ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்களென்று தெரிகிறது. ஆகவே உணவுப் பொருள்களை விலைக்குவாங்கி சரியான விலைக்கு அவைகளை ஏழை ஜனங்களுக்கு விற்பதற்காக இந்தியக் கஷ்ட நிவர்த்தி பண்டிலிருந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கப் படுமென்று தெரிய வருகிறது. அவ்வாறு உதவிசெய்ய வேண்டியது மிகவும் பொருத்தமும் அவசியமுமாகும்.

இனி, அம் மாகாணத்திலிருந்து வெளியிடங்களுக்கு உணவுப் பொருள்களுக்கு ஏற்றுமதி யாவதைக் தடுத்தால் உணவுப் பொருள்களின் விலையானது குறைய மார்க்கமுண்டு.

* * * *

“காலம் என்ற பெரிய சமுத்திர அலை புரண்டு முன்சென்று கொண்டிருக்கிறது. தீங்கு செய்யும் பழமைகளை யொதுக்கி நன்மைசெய்யும் புதுமைகளைப் புகுத்த அது சக்தியுள்ளது. இதுவரையில் இந்து பிராமணர்கள் எத்தனையோ புதுமைகளுக்கு ஆக்ஷேபித்தும், அவைகள் அனுஷ்டானத்துக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்படியே ருதுமதி விவாகமும், பழமைகாக்கும் இந்துக்கள் எவ்வளவு, அலறினாலும், அனுஷ்டானத்துக்கு வருமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தியா பழையகாலத்தைப் போல் தனக்குள்ளே தானடங்கிய தேசமென்று கனவுகாணும் புத்திமான்களே புதுமைக்கு ஆக்ஷேபிக்கிறவர்கள். உலகம் செல்லும்வழியே நாமும் சென்றாலன்றி நமக்கு மீட்சியில்லை யென்ற உண்மையை இவர்கள் அறியாவிட்டாலும், இந்து சமூகத்தில் திடனும், சாமர்த்தியமும், ஊக்கமுமுள்ள தலைவர்கள் இதை முற்றிலும் உணர்ந்து முன் சென்றுகொண்டிருக்கிறபடியால், இந்த சமூகம் அதற்கு நன்மைசெய்யாத பல பழமைகளை அகற்றி, நன்மைக்கு அவசியமான புதுமைகளை ஏற்றுக்கொண்டு போமென்று நாம் நிச்சயமாயிருக்கலாம்” என சுதேசமித்திரன் அபிப்பிராயப்படுகிறது உண்மையே.